

واسطه تحولات بین‌المللی و منطقه‌ای، روند تغییرات در سیاست خارجی امارات را به سرعت و عمق بیشتری دنبال نموده‌اند (آدمی و بخشی، ۱۳۹۷: ۱۶۰-۱۶۱). در ادامه، سه بخش عمده سیاست خارجی این کشور که زمینه‌ساز ارتقای جایگاه منطقه‌ای آن به‌عنوان قدرت متوسط است بررسی می‌کنیم.

۴-۱. دیپلماسی اقتصادی

عمده‌ترین اقدام نسل جوان رهبری امارات، تنوع‌بخشی به اقتصاد رانتیر این کشور در چهارچوب سند چشم‌انداز ۲۰۲۱ است که شیخ محمد بن راشد آل مکتوم معاون رئیس‌جمهور، نخست‌وزیر و حاکم دومی در اختتامیه جلسه هیئت دولت در سال ۲۰۱۰ آن را تصویب کرد (Shayah, 2015: 735). هدف سند مذکور که بیش از ده سال از زمان تصویب آن می‌گذرد تغییر وضعیت کشور در این بازه زمانی مشخص و تبدیل شدن به یک کشور اقتصادی و تجاری قابل ملاحظه است. به‌طور کلی، سند چشم‌انداز ۲۰۲۱، با هدف کاهش نقش منابع هیدروکربن در اقتصاد این کشور از طریق رفع محدودیت‌ها در سه بخش فعالیت‌های بخش خصوصی، تجارت بین‌الملل و جابه‌جایی سرمایه است. با توجه به بحث حاضر، در اینجابه بخش‌های تجارت بین‌الملل و جابه‌جایی سرمایه پرداخته می‌شود. بنا بر داده‌های آماری ارائه شده توسط صندوق بین‌المللی پول در اکتبر سال ۲۰۲۰، امارات با تولید ناخالص داخلی به ارزش تقریبی ۳۵۴ میلیارد دلار در رتبه سی و پنجم جهان قرار دارد. برترین شرکای تجاری این کشور از نظر میزان صادرات به آنها در سال ۲۰۱۹ شامل هند، ایران، قطر، سوئیس، عراق، ژاپن، هنگ‌کنگ، عربستان، عمان و بلژیک بودند. در بین کشورهای شورای همکاری‌های خلیج (فارس) امارات بالاترین حجم تجارت را با سایر اعضا دارد. با این حال، ۱۰ شریک اول این کشور در بخش واردات طی سال ۲۰۱۹ شامل چین، هند، آمریکا، ژاپن، آلمان، ترکیه، انگلستان، ایتالیا، سوئیس و عربستان می‌باشد. حجم تجارت امارات با دیگر دولت‌ها و فعالیت شرکت‌ها و نمایندگی‌های اقتصادی از سراسر جهان در این کشور گویای جایگاه روبه‌رشد آن به‌عنوان یک قطب اقتصادی منطقه‌ای است. در سال ۲۰۱۹، ارزش تجارت غیرنفتی امارات با کشورهای آسیا